

REFORMÁTUS ÉLET

2013. december – XVII. évfolyam 3. szám

**A TISZAVASVÁRI REFORMÁTUS GYÜLEKEZET
NEGYEDÉVENTE
MEGJELENŐ FOLYÓIRATA**

*Krisztussal eltöltött, áldott karácsonyt
és kegyelemteljes újévet kívánunk minden Kedves Olvasónak!*

Lelkeszi köszöntő

Isten szeretet. (1János 4:8)

Kedves Testvérek!

A karácsonyról szeretnék néhány igei üzenetet megfogalmazni számotokra. Jézus Krisztus születésére emlékezünk ilyenkor. Valójában nagyon helyes ezt az ünnepet a szeretet irányából megközelíteni, de ha pontosak akarunk lenni, akkor azt mondhatjuk, hogy A KARÁCSONY ISTEN IRÁNTUNK VALÓ MEG NEM ÉRDEMELT SZERETETÉNEK AZ ÜNNEPE!

Alapigénk is azt mondja: *Isten szeretet*. De hogyan szeret Isten és milyen az Isten szeretete?

Először is feltétel nélküli! Nem azt mondja, hogy szeretlek, ha ilyen és ilyen leszel, ha ezt és ezt megteszed! Nem! Isten azt mondja: szeretlek Téged, úgy ahogy vagy! Nincsenek feltételeim veled kapcsolatban!

Isten szeretete nem személyválogató! Isten nemcsak bizonyos bőrszínű, gondolkodású, típusú, társadalmi helyzetű embereket szeret, hanem mindenkit! Előtte nincs két kategória, mely szerint valaki szeretetre méltó és szeretem is, míg mások nem méltóak a szeretetre, ezért nem is szeretem őket! Isten előtt nincs különbség a szeretet kapcsán!

Harmadszor elmondhatom, hogy Isten szeretete érdek nélküli! Isten nem ismeri azt a gondolatot, hogy szeretek valakit, mert abból nekem vagy szereteteimnek még haszna lehet! Ő senkit nem érdekből szeret!

Isten szeretetének negyedik jellemzője, hogy egyoldalúan is kész szeretni! Isten nemcsak azokat szereti, akik erre viszont-szeretettel válaszolnak. Ő azokat is szereti, akik róla hallani sem akarnak! Tényként állapíthatjuk meg, hogy sok esetben nem is kap emberi viszonzást! Csak csendben merem megkérdezni, hogy vajon mi hány olyan embert szeretünk, akiről tudjuk, hogy szeretetünket nem viszonozza? Talán soha nem is fogja! Mi valahogy az ilyen embereket elkerüljük, kiiktatjuk életünkéből! Vagy jól megharagszunk rájuk! Isten nem így szeret bennünket.

Isten szeretetének nagyságát mutatja, hogy az egész világot szereti! Mert Ő szereti az ellene fellázadt, a neki hátat fordító világot!

Sőt, mi több: áldozatosan szereti! Ezt mutatja, hogy Jézus Krisztust elküldte a világba! Tudta, hogy hová, kikhez küldi, tudta, hogy hogyan fogadják, mégis elküldte! „Abban nyilvánul meg Isten hozzánk való szeretete, hogy egyszülött Fiát küldte el Isten a világba, hogy éljünk általa.” (1Jn. 4,9) – fogalmazza meg János apostol.

Isten szeretete egy személyben öltött testet, ő pedig a karácsonykor közénk jött Jézus Krisztus! JÉZUST ÉS A BENNE MEGJELENT ISTENI SZERETETET ÜNNEPELJÜK KARÁCSONYKOR! Ilyen ünnepet kívánok e sorok minden olvasójának! Ámen

Katona Béla, lelkész

MINEK AZ ÜNNEPE A KARÁCSONY?

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (János 3:16)

Karácsonyi elmélkedésünkhöz Cseri Kálmán nyugalmazott lelképásztor egyik gondolatát hívom segítségül. Tegyen helyre bennünket, avagy kerüljön helyére a karácsony ünnepe életünkben:

A karácsony megünneplésénél valami tragikus hangsúlyeltolódásnak vagyunk tanúi. Valami olyan történt ezzel az ünneppel, mint ami abban a családban, amelyikben az volt a szokás, hogy a családtagok születésnapját bensőséges, meghitt együttléten ünnepelték meg. Ilyenkor az ünnepelt életének utolsó esztendejéről megemlékeztek, elsorolták annak jelesebb eseményeit, és együtt adtak hálát Istennek az Ő megtartó szeretetéért. Szerény, de kedvesen elkészített vacsorán volt együtt a család, amelyikre készült mindig egy kis torta is. A baj aztán ott kezdődött, hogy egyszer az egyik távolabbi rokon egy hatalmas tortával remekelt, amit persze mindenki elkezdett dicsérni, csodálni, noha ez nem volt szokás az ő körükben addig. És ezzel aztán elindult a

lavina. Ettől kezdve többen is hoztak tortát az ilyen családi együttlétekre, elkezdtek egymással versengeni, divatok alakultak ki. A kerek torta már ósdiak számított, szögleteset kellett készíteni, aztán emeleteset, aztán mindenféle díszekkel cicomázták. Lassan a torta egyre kisebb lett, a díszek száma és csillogása egyre nőtt. El is nevezték ezeket az alkalmakat tortaünnepnek. Így érkezett el a nagyapa 80. születésnapja, amelyiken valóságos tortakiállítás rendeztek a gyermekei és az unokái. Volt zsűri, amelyik minősítette a formákat és az ízeket, és díjazta a tortaünnepnek a remekeit, s csak amikor feloszlott a vendégsereg, akkor döböntek rá arra, hogy az ünnepeltről egy szó sem esett. És a nagyapa csöndesen szolgáló, áldozatos, szeretetben gazdag életét senki sem köszönte meg sem Istennek, sem neki. Nem is őt ünnepelték. Önmagukat ünnepelték egész este, és kezeik csinálmányát - ahogy a Biblia mondja. Így lett a hajdan volt, meghitt, bensőséges alkalomból rideg, világias tortaverseny és még ki tudja mi minden...

A mi ünnepünk ne ilyen legyen, hanem Krisztust ünnepeljük! Érte és Neki adjunk hálát...

Ébresztő Magyarország! Ébresztő Tiszavasvári!

2013. október 6-án gyülekezettünk vendége volt Dr. Molnár Róbert, Kübekháza polgármestere, aki megtérése óta örömmel

és odaszántan tesz bizonyosságot bárhol, bárkinek a Krisztusba vetett hitéről. Azért érkezett közénk, hogy *a keresztyén ember társadalmi felelősségéről* tegyen bizonyosságot. A Lélek tüztől áthatott, életbeli példákkal tarkított, tartalmas bizonyágtétele eljutott a szívünkig. Isten nem kényel-

mes, hanem hiteles hívő életet vár tőlünk. Olyannak kell lennünk családjunkban, településünkön, akiken érzik, látják, tapasztalják: Krisztus gyermekei vagyunk s ez szavainkon és tetteinken egyaránt átragyog. Felelősek vagyunk nemzetünkért, rajtunk is múlik, hogy milyen lesz ennek az országnak a jövője. Tegyük meg, amit ránk bízott az Úr!

Örülünk, hogy bennünket is ébreszteni igyekezett Isten áldott szolgálója, aki polgármestersége mellett évente kb. 120 előadást tart, melynek középpontjában Isten és az Ő Igéje, akarata áll. Urunktól kívánunk sok erőt, áldást Dr. Molnár Róbert életére, családjára, munkájára, hogy mindent Isten dicsőségére tudjon végezni és sokan megérthessék általa, hogy mi az Úr akarata életünkre nézve!

Az elhangzó bizonyágtétel megtekinthető és meghallgatható honlapunkon: www.refvasvari.hu

Egyházmegyei Énekkari Találkozó volt templomunkban

2013. október 12-én, szombaton Tiszavasvári adott otthont a Nyírségi Református Egyházmegye Énekkari Találkozásának. 11 gyülekezet (*Laskod, Nyírbátor, Nyírbogát, Nyírbogdány, Nyíregyháza-Sóstó, Nyírmeggyes, Petneháza, Rakamaz, Ramocsaháza, Tiszalök, Tiszavasvári*) énekkara fogadta el az invitálást és közel 300 fő gyűlt össze Isten nagy nevének dicsőítésére a református templomban. Az ünnepi alkalom rövid áhítattal vette kezdetét, melyen *Dr. Gaál Sándor* esperes a 2Kronikák 13. részéből olvasott ige alapján szólt hozzánk. Biztatást kaptunk az igehirdetésből arra nézve, hogy Isten népének mindenkor küldetése megmaradni az Úr közelségében, Rá figyelve, akaratát keresve és megvalósítva kell élnünk. Az áhítat után *Katona Béla*, a házigazda gyülekezet lelkésze, majd Tiszavasvári városának polgármestere, *Dr. Fülöp Erik* köszöntötte az egybegyűlteket. Ezt követően egymás után mutatták be az énekkarok mindazt, amivel előzetesen készültek. *Fazakas Alpár* lelkipásztor mutatta be az éppen soron következő kórusokat. Az énekkaronkénti 8-10 perces szolgálatok mind-egyike belefért a ta-

lálkozó délelőtti részébe. Szinte észrevétlenül telt el 2,5 óra Isten énekszóval történő magasztalásának közepette. Jó volt hallgatni a sokszínű kórusokat. Volt olyan énekkar, mely egy szólamban énekelt, de olyan is akadt, amelyik hangszeres kísérettel. A lényeg minden esetben ugyanaz volt: az Úrtól kapott talentummal magasztalni a Szentháromság Istent. Az énekkarok bemutatkozása után ebéd és múzeumlátogatás következett. Ezt követően az előzetesen kiadott három összkari ének gyakorlása került sorra, majd *Tárnok Ferencné*, az Egyházmegye Ének- és Zeneügyi Bizottságának vezetője bátorította az énekkarok vezetőit és tagjait rövid összegzőjében. Zárásként a korábban már gyakorolt összkari énekek csendültek fel *Szerencsi Imre* és *Tárnok Ferencné* lelkész-karnagyok vezetésével és *Kiss Zoltán*

orgonaművész közreműködésével. *Pallay Ferencné*, laskodi presbiter szavaltatát is meghallgathattuk, melyet lánya, *Zsófia* kísért gitárral. Áldásos, lelkiekben gazdagító, tartalmas nap volt ez, melyért Istené legyen a dicsőség!

Csendeshét Berekfürdőn

2013. október 14-18. között egyházmegyei csendeshét volt Berekfürdőn, a Megbékélés Házában. Gyülekezetünkől öten indultunk útnak, és nagy öröm volt átélni a szeretetteljes találkozást a tavaly megismert testvérekkel.

A csendeshét témája a 450 éves Heidelbergi Káté megismerése és az abban való elmélyülés volt. A Káté kérdés-felelet formájában leírt hivatalos hitvallásos irata a reformátusoknak. Ismertetése naponta, a reggeli és esti áhítatok idején történt, előadások keretében. Megtudtuk, hogyan jött létre, honnan került Magyarországra, valamint az üldözéséről is hallottunk. De nemcsak a régmúltban volt hangsúlyos szerepe, hanem ugyanúgy szükség van rá most is, mert a tanításon kívül a hitvédelemben is fontos.

Megismertük a Káté jellemzőit, hármastagolását (az ember nyomorúsága, szabadítás, hálaadás). A reggeli és

esti áhítatok is e három témához kapcsolódtak.

Több előadó is színesítette a programot. Egyik nap Szabó Andrea, a gyulai kórház gyermekorvosa tartott előadást, délután pedig kötetlen beszélgetés volt vele. A doktornő hívő orvos, aki szerint még a sejtjeink is Istent magasztalják.

A következő napokban Bálint Zoltán és felesége, Bálintné Kiss Beáta volt közöttünk, akik sok-sok évig Afrikában voltak misszionáriusok. Feladatuk az elmaradott országokban a fizikai segítségnyújtás és az evangélium terjesztése volt. E munkájukról számoltak be nagyon színesen. Mottójuk: „*Merd jobbá tenni a világot!*” Az előadás után játékot, vetélkedőt és afrikai divatbemutatót is szerveztek részünkre.

Sok új éneket tanultunk, melyet a fiatal lelkészek hangszeres kísérete tette könnyen megtanulhatóvá. Naponta többször, ezekkel az énekekkel dicsőítettük az Úr Jézust.

Minden gyülekezet bemutatkozott, 25 gyülekezetből 110-en jöttünk el. Megismertük egymás gondjait, örömeit és sok új ötletet is kaptunk egymástól. Bizonyágtételek is hangzottak el, amit nyitott szívvel hallgattunk.

Szabadidőben strandoltunk, sétáltunk, filmet néztünk, beszélgettünk és pihentünk. Voltak, akik sportolással töltötték el ezt az időt.

Az ellátás most is kifogástalan volt. Hamar elrepült a hét, mindenki úgy jött el, hogy jövőre ismét találkozunk. Kívánom, hogy gyülekezetünkől minél többen éljék át ezt a testi-lelki feltöltődést.

Hálásak vagyunk Istennek, lelkipásztorunknak és a szervezőknek a részvételünkért.

Isten áldása legyen mindenkin, aki részt vett ezen a csendeshéten.

Hamvas Antalné

Gyászolók vasárnapja

2013. november 3-án *Gyászolók vasárnapja* elnevezésű istentiszteletet tartottunk a templomban. Az élő Isten vigasztalását igyekeztünk közelebb vinni minden megszorodott szívű embertársunkhoz. A János evangéliumának 11. részéből, Lázár feltámasztásának történetéből szólította meg az Ige a jelenlévőket. Isten üzenete elgondolkodtatott bennünket betegségről, gyászról, miértokről, Jézus jelenlétéről, az Úr vigasztalásáról.

Az istentiszteleten név szerint megemlékeztünk azokról, akiket az elmúlt egy éven belül kísértünk utolsó útjára református szertartás szerint.

Örülünk annak, hogy nagyon sokan voltak jelen az istentiszteleten. Kívánjuk, hogy elhangzottak legyenek lelki megerősödésükre, vigaszukra azoknak, akik eljöttek!

Konfirmandus Találkozó

2013. november 30-án, szombaton Egyházmegyei Konfirmandus Találkozó részese volt gyülekezetünk néhány fiatalja. Nyírbátorban jártunk, ahol csaknem 300 hozzánk hasonló ifjú társaságában tölthettünk el hosszú órákat. Jó volt együtt lenni! A templomban kezdtünk, ahol énekelünk, meghallgattunk egy rövid igehirdetést, majd a Református Általános Iskola tornatermében folytatódott a napi program. Itt is volt ének, játék, előadás, finom ebéd – bár azt kicsit keveselltük – majd a résztvevőkből egy hatalmas adventi koszorút alakítottunk ki. Szép énekeket tanítottak velünk, az egyik különösen fülbemászó volt (Hóból az erdő – így kezdődik). A hazafelé vezető úton még várt egy remek meglepetés (finom vacsi a „Mekiben”). Örültem, hogy részese lehettem ennek a napnak! Aki lemaradt róla, sajnálhatja...

Egy résztvevő

A gyülekezet jövője a fiatalok közösségében rejlik

Balogh Tamás és felesége Balogné Szűcs Zsuzsanna azon testvérek közé tartozik, akik nem olyan régen tagjai a gyülekezetüknek. Megismerkedésük más fiatal párokéhoz hasonlatos, ám kapcsolatuk abban különleges, hogy megismerkedésükkor csak Zsuzsa ismerte az Úristen hatalmas szeretetét és jóságát.

- Mikor és hol ismerkedtetek meg?

BT: 2007. márciusában a Vasvári Pál Múzeumba vezetett utam, mivel interjút szerettem volna készíteni az akkori igazgatóval, Dr. Szathmáry Lászlóval. Itt találkoztunk Zsuzsával elsőként. Az interjú sikerült, de mondanom se kell a cikk megírása mellett más érzés is hatalmába kerített.

- Ha jól tudom, a te megtérésed kapcsolatokatok kezdetére tehető.

BT: Öt hónap ismerkedés után 2007. augusztusában vált „hivatalossá” kapcsolatunk. Ismerkedésünk alatt gyakran szóba került a hit kérdése. Ez természetes volt számomra, hiszen Zsuzsa szülei akkor már 24 éve lelkipásztorként szolgáltak a dögei gyülekezetben. A családban történt bemutatkozás után egyre többet jártunk hétvégenként a Kisvárdra melletti kicsiny falucskába, ahol az ottani gyülekezeti alkalmakkor (szombat esti Ifjúsági alkalom, vasárnap délelőtti és délutáni istentisztelet) úgy éreztem egyre közelebb kerül a szívemhez Isten. Ezt még jobban erősítette a Zsuzsával való sok közös beszélgetés és imádság.

-Te nem kaptál vallásos neveltetést?

BT: Furcsa ezt kimondani, mert bár szüleim, akiket nagyon szeretek (Balogh Mihály és Balogh Mihályné született: Borbély Zsuzsanna) mindketten konfirmáltak, de az élet úgy hozta, hogy gyermekkoromban nővéremmel nem

kaptunk vallásos neveltetést. Visszagondolva gyermekkoromra és a későbbi időkre többször éreztem, hogy sokszor segített valaki jóra fordítani a dolgokat. Persze sok rossz dolog is történt akkoriban velem, amelyre akkor nem, viszont ma már tudom a választ. Örök igazság: Ha Isten bezár egy ajtót előtted, egy másikat mindig kinyit, hogy beléphess rajta.

- Zsuzsa, te mikor lettél az úr gyermeke?

SZZS: Gyermekkoromban a szüleim személyes életéből láttam, hogy milyen kiegyensúlyozott, és meghitt a kapcsolatuk egymással, gyermekeikkel, a gyülekezettel és legfőképpen az Úr Istennel. Erre vágytam! 10 évesen a biatorbágyi belmisszió Jerikó nevű gyermektáborában döntöttem, hogy Jézust a szívembe fogadom! Ez a gyermeki elhatározás őszinte volt, és az évek folyamán ebből sokszor töltekeztem, amikor mélységeket éltem meg. Mert azért azt be kell vallani, a megtérés után jön csak az igazi, küzdelmes hívő élet, mely számomra is tartogatott buktatókat, de Isten kegyelme mindig megtartott.

- Emlékszel a megtérésed pillanatára?

BT: Természetesen. 2007. december 24-én a karácsony esti istentiszteleten Katona Béla lelkész prédikációja adta meg az utolsó „lökést”. Hazamentünk a templomból és nagyon furcsa érzések kerítettek hatalmába. Imádkoztam és sírtam. Érzetem, hogy az Úr jelen van. Másnap úrvacsorát

vettem és kértem addigi bűneim bocsánatát. Úgy érzem akkor megbocsátást nyertem az Úrnál és kapcsolatunk azóta is tart. Egy évvel később örök hűséget fogadtuk Zsuzsával az Úr színe előtt. Szeretnénk hinni, hogy a gyülekezet azon tagjai közé tartozunk, akik naponként tesznek hitükről bizonyosságot. Naponként érzem, hogy megtéréssel nem befejeződött valami, hanem elkezdődött egy hatalmas harc a világi és az Istennek tetsző dolgok között.

- Ha jól tudom idén nyáron újabb meghatározó élményben volt részetek a biatorbágyi házashéten. Hogyan jutottatok el oda? Mit kell róla tudni?

BT: Családtagoktól és barátainktól hallottunk az 1970-es évek óta működő misszióról. Megkerestük a Magyar Belmisszió honlapját és bejelentkeztünk a júliusi házashétre. Már itt érzetük Isten munkálkodását, hiszen többszörös túljelentkezés van az egy évben 5 alkalommal megrendezésre kerülő teljesen díjmentes hitmélyítő hétre. Nagy örömmel és várakozással indultunk el a házashétre, de szomorúak is voltunk, hiszen ilyen hosszú ideig még sohasem voltunk távol Boróka lányunktól. Hála Istennek gyermekünk a nagyszülőknél nagyon jól érzete magát és mi is hatalmas élményekkel és hitben, lélekben megerősödve tértünk haza. Az ott eltöltött idő alatt nagyon érdekes, olykor szívhez szóló történetekkel ismerkedhettünk meg az ott résztvevő házaspároktól. Távol a város zajától kikapcsolva az agyunkat (telefonunkat és laptopunkat) csak egymásra, Istenre és az Igére tudtunk figyelni. Nagyon sokat beszélgettünk feleségemmel és úgy éreztük magunkat, mint megismerkedésünkön. Szükségünk is volt erre feltöltekedésre, hiszen ezt megelőzően nagyon mozgalmas és nehéz időszakot éltünk meg munkahelyünkön, a Vasvári Pál Múzeumban.

- Úgy tudom az ott töltött idő alatt más gyülekezetek életéről is sok tapasztalatot szereztek.

SZZS: Valóban így van. Brassótól - Sopronig számos helyről érkeztek házaspárok (katolikus, református, baptista felekezetűek) akik szívesen meséltek a saját gyülekezeti

életükről. Itt is, és már korábban is sok más gyülekezetben megbizonyosodtunk arról, hogy egy élő gyülekezetnek a heti alkalmak mellett van ifjúsági alkalma és a gyermeküket nevelő szülők számára (30-40-es korosztály) havonta egy olyan alkalom, ahol a házaspárok összegyűlnek és a lelkész vagy más személy vezetésével egy kiválasztott Igéről beszélgetnek, énekelnek és hangosan imádkoznak.

- Miért szükséges ennyire a gyülekezet tagjait szétválasztani?

BT: Úgy gondolom, hogy a vasárnapi igehirdetés után nem igazán jellemző, hogy az emberek leállnának hosszasan beszélgetni egymással. Ez érthető is, hiszen ilyenkor mindenki a családjával szeretne lenni. Az is tény, hogy hiába találkozunk hétről-hétre a templom padsoraiban, keveset vagy szinte semmit nem tudunk egymásról. Véleményem szerint a gyülekezetben minden korosztálynak más és más lelki problémája vagy öröme van. Úgy gondolom, hogy a gyülekezet jövője a fiatalokban és a családok erős közösségében rejlik. Ahhoz, hogy a gyülekezet növekedni tudjon létszámban és hitben szükség van egy olyan Bibliakörre, amelyben ez a korosztály el tud mélyülni és egymás élethelyzeteiből (örömök, szomorúságok) erőt tud meríteni, tud egymáson segíteni akár fizikai értelemben is, de ami a legfontosabb, hogy tudjunk egymásért imádkozni.

- Elképzelhető, hogy lesz egy ilyen alkalom a Tiszavasvári Református gyülekezetben?

SZZS: Felvetettük ezt a kérdést Katona Béla lelkész úrnak, aki ezt nagy örömmel fogadta és támogatásáról biztosított minket. Minden reménységünk meg van rá, hogy januártól havonta egy-két alkalommal hétfőnként össze tudunk gyűlni és Istenre, és az ő Igéjére figyelve tovább erősödhetünk a református testvérekkel.

Köszönöm a beszélgetést! Isten áldását kívánom rátok és munkátokra!

Hamvasné Nagy Annamária, presbiter

Új gyülekezeti alkalom: 30-as, 40-es kör

Mit is jelent ez a cím? Azt, hogy a 30-as és a 40-es éveiben járónak elindítunk egy új gyülekezeti alkalmat, melyre mindenkit szeretettel várunk, aki beletartozik ebbe a korosztályba és úgy gondolja, hogy szeretne egy olyan csoport tagja lenni, amelyben Isten Igéje alapján keresünk választ a bennünket érintő és érdeklő kérdéseinkre, ahol beszélhetünk önmagunkról, hitükről, kétségeinkről, meglátá-

sainkról, ahol feltehetjük kérdéseinket és imádkozhatunk is egymásért!

A 30-as, 40-es kör első alkalma: **2014. január 6-án**, hétfőn, 17.30-kor lesz a Kálvin út 10 szám alatti gyülekezeti teremben.

Katona Béla, lelkész

G Y E R E K O L D A L

Vedd elő a Bibliát (új fordításút), és keresd ki belőle Lukács evangéliumát az Újszövetségből! A 2. fejezetben olvashatod az alábbi történetet. Keresd ki a hiányzó részeket, és írd be a megfelelő helyre! Ezután olvasd el többször az egész szöveget és miután megjegyezted, tedd borítékba, írd rá a neved, és hozd el a hittan órára vagy a vasárnapi gyermekistentiszteletre! Beküldési határidő: 2014. január 19.

„Történt pedig azokban a napokban, hogy _____ császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet. Ez az első összeírás akkor történt, amikor Szíriában Cirenus volt a helytartó. Elment tehát mindenki a maga városába, hogy összeírják. Felment _____ is a galileai _____ Júdeába, a Dávid városába, amelyet _____ neveznek, mert Dávid házából és nemzetségéből való volt, hogy összeírják jegyesével, _____ együtt, aki áldott állapotban volt. És történt, hogy amíg ott voltak, eljött szülésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a _____ fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely. _____ tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködték éjszaka a nyájuk mellett. És az _____ angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr _____, és nagy _____ vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: "Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy _____, amely az egész _____ öröme lesz: _____ született ma nektek, aki az Úr _____, a Dávid városában. A _____ pedig ez lesz számotokra: _____ találtak egy _____, aki bepólyálva fekszik a jászolban." És hirtelen _____ seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az _____, és ezt mondták: "_____ a magasságban Istennek, és a földön _____, és az emberekhez _____."

Miután elmentek tőlük az _____ a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: "Menjünk el _____ egészen _____, és nézzük meg: hogyan is történt mindaz, amiről üzent nekünk az Úr." Elmentek tehát sietve, és _____ Máriát, Józsefet, és a jászolban fekvő kisgyermeket. Amikor meglátták, _____ azt az _____, amelyet erről a kisgyermekről kaptak, és mindenki, aki hallotta, _____ azon, amit a pásztorok mondtak nekik. Mária pedig mindezeket a dolgokat megőrizte, és forgatta a _____.

A pásztorok pedig visszatértek, _____ és _____ az Istent mindazért, amit pontosan úgy hallottak és láttak, _____ ahogyan _____ ő _____ nekik."

(Lukács 2,1-20)

Az előző számban lévő rejtvény megfejtése:

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket!” (Márk 10.14)

A nyertes Markó Gábor 5.c. osztály.

Gratulálunk! ☺

**Áldott, békés
Karácsonyt kívánunk!**

Anyakönyvi hírek

Temetések

Október

- 2. Nagy Sándorné (Képes Margit) /85/
- 8. Róka Andrásné (Bunda Magdolna) /71/
- 10. Tokár Zoltán /54/
- 31. Oláh Miklós /63/

- 7. Agod Sándorné (Hegedüs Zsuzsanna) /88/
- 9. Máté István /66/
- 16. Róka Istvánné (Bancsi Valéria) /72/
- 23. Gombás Sándorné (Balogh Zsófia) /91/
- 30. Róka János /91/

November

- 4. Balogh Károly /86/
- 7. Kabai Sándorné (H. Kovács Irma) /83/

December

- 4. Rozgonyi Sándorné (Papp Margit) /77/
- 9. Csecsődi Lajosné (Kovács Sára) /91/

Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családoknak ezzel az Igével:

„Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet.

Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom.” (Zsoltárok 62:6-7)

Füle Lajos: Öröm

Karácsony van, gyönyörű ünnep a mai,
Minden ablakban fenyők csillagai.
Arany dió, mogyoró csillogva köszön,
De a legszebb nem a fán, bennem van, öröm.
Lélek gyümölcse, csodás karácsonyi ég,
Éz a belső ragyogás enyém és a tiéd,
És mindenkié, aki a gyermekre tekint.
Aki tudja, ki fia, s térdet hajt, megint.

Túrmezei Erzsébet: KENYÉRNEK JÖTTÉL

Kenyérnek jöttél éhező világba,
világosságnak sötét éjszakába,
fényes hajnalnak, örök ragyogásnak,
vak zűrzavarban bizonyos tanácsnak.
Jöttél útnak, igazságnak, életnek,
s kicsiny gyermekként jászolba fektettek,
Jézus, Jézus!

Mért sínylődnénk hát éhezve, szegényen,
mért tévelyegnénk világtalan éjben
tanácstalanul és halálraváltan
és úttalanul a hazug világban,
amikor benned mindent megnyerhetünk,
kis jászlad elé odatérdelhetünk,
Jézus, Jézus!

Impresszum:

Kiadó: Tiszavasvári Református Egyházközség • Előkészítés és Nyomás: Litográfia Nyomda, Debrecen
Példányszám: 1000

www.refvasvari.hu